

[Aksel Larsen.]

har krævet af Rigsdagens Partier, at de skal samarbejde. Ja, det falder ind under den Karakteristik, jeg gav før, og som det ikke er tilladt at gentage, for det er noget, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen udmærket vel ved, at han og Regeringen ved Valget den 16. November hentede deres Stemmer paa et Program, som sagde: Død og Ulykke over Venstre og de Konservative, ned med disse folkefjendtlige Partier og deres Programmer, Kamp mod den indirekte Beskatning o. s. v. o. s. v.

Efter Valget er naturligvis alle disse Taler, alle disse Artikler, alle disse Manifeste glemt, som blev Valgrundlaget den 16. November. Saa forener man sig, og ved hemmelige Aftaler mellem 3 Partier over en bred Front her i Tinget gennemfører man Lovforslag af en Art som de foreliggende, oven i Købet af en saadan Art, at det 4de store Parti, det saakaldte udvalgsberettigede konservative Folkeparti, ved sin Repræsentant erklærer sig indforstaaet med nogle af de væsentligste Forslag her, de er i Pagt med dette Partis Principper, og det skyldes altsaa kun visse politiske Manøvrelyster, at man dog erklærer at ville stemme imod dem.

Jeg skal slutte med disse Bemærkninger og blot erindre om, at Finansministeren i sin Fremsættelsestale nævnte, at her er ikke Dækning for hele Underskuddet, men vi maa se at klare os et Stykke Tid, og det er blevet belyst ved Ordførerne for de borgerlige Partier, som naturligvis er betydelig mere vel orienterede, end vort Parti kan være — vort Parti er som bekendt ikke udvalgsberettiget, og det hører altsaa med til Demokratiets Principper, at de smaa Partier ikke maa være saa velorienterede som de store —, at Underskuddet i Virkeligheden er langt større end fremstillet her af Regeringens ansvarlige Finansminister.

Man kan altsaa roligt forudsige — der hører ingen profetisk eller spiritistisk Begavelse dertil —, at dette kun er noget rent midlertidigt, at der om ganske kort Tid, formodentlig kun et Par Maaneder, fra Regeringen vil komme nye Dækningforslag, fordi Underskuddet ikke er skaffet ud af Verden med disse Love, man vil komme med nye Byrder, som skal lægges paa Befolkningen, men i Øjeblikket vil man forsøge at klare det, som om det endda kun var dette.

Og naturligvis har man været uhyre behændig. Først kom visse Dele af Kriseforliget, og nu efter den 1. Maj, efter at man har overstaaet Foraarets Fagforenings-

Generalforsamlinger, kommer man med den Regning, man nu forlanger af Forbrugerne, heriblandt naturligvis i første Række Forslag, som tungest rammer det lille Forbrugs Husholdninger. Det er det, Socialdemokratiet kalder Forsvar for Demokratiets hellige Principper, og det er det, det kommunistiske Parti bekæmper.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg har tidligere her i Eftermiddag udtalt mig for Ønskeligheden af, at disse Lovforslag fremmes hurtigt, og jeg skal derfor ikke bidrage til, at Debatten forlænges.

Jeg udtaler min Tak til de ærede Ordførere, der har givet Tilslutning til Lovforslagene. Jeg gaar ud fra, at disse Ordføreres Udtalelser er et Vidnesbyrd om, at Forslagene kan ventes gennemført.

Med Hensyn til Nødvendigheden af at gennemføre dem hurtigt har det ærede Medlem Hr. Korsgaard udtalt, at der kunde ikke være nogen saadan Nødvendighed, og jeg lagde Mærke til i Eftermiddag, at det ærede Medlem Hr. Pürschel troskyldig sluttede sig til denne Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Jeg maa advare det ærede Medlem Hr. Pürschel mod en saadan Troskyldighed. Fordi en Ting ikke bliver modsagt mere end en Gang, naar den fremsættes af det ærede Medlem Hr. Korsgaard, er det ikke sikkert, at den er rigtig. Jeg vil i hvert Fald tro, at det ærede Medlem Hr. Pürschel med hans Skarpsindighed ved at gennemlæse Lovforslagene let vil opdage adskillige Punkter, hvor enhver kan se, at der kan hamstres, hvis disse Lovforslag ligger i Rigsdagen længere end højst nødvendigt, men jeg skal naturligvis ikke fra denne Talerstol, om jeg saa maa sige, give Vink med Hensyn til de Omraader, hvor Lovforslagene paa dette Punkt har Svagheder. Jeg maa altsaa, som det er gjort saa mange Gange ved indirekte Skattelove, fremhæve, at hvis man ønsker, at Staten skal have de Indtægter, der er forudsat, og at der ikke skal gives særlige Fordele til de ivrige Mennesker, som altid kommer i Bevægelse i saadant Tilfælde, haster det med Gennemførelsen.

Til det ærede Medlem Hr. Korsgaard skal jeg i øvrigt sige, at han lagde noget for meget ind i det, jeg havde udtalt om Muligheden for at slippe for Kurstab paa udenlandske Rentebetalinger i det kommende Aar. Jeg udtalte mig overordentlig hypotetisk, og det er jeg ogsaa nødt til, fordi der er jo ingen, der kan vide, hvad der kan ske paa dette Omraade; men vi har alle Lov til at haabe, i hvert Fald fra et finansielt Synspunkt, at der kan komme en Lettelse.